

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 29 Kwietnia r. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest d. 2 kwietnia.

Przez Naywyższe Dyplomata, ogłoszone w gazecie senackiej:

D. 28 marca. Rzeczywisty Radca Stanu Kudrawski, otrzymał order ś. Włodzimierza 2giej klasy.

D. 29 marca. Otrzymali ordery ś. Anny 1szej klasy: Mistrz dworu Xiążę Dothoruki Łowczy dworu Xiążę Galiczyn, rzeczywisty radca stanu sprawujący obowiązek łowczego Xze Szczerbatow, rzeczywisty radca stanu zasiadający w Expedycyi budowniczej Kremla, Gedeonow.

D. 2 kwietnia. Tenże order otrzymał za przedstawieniem N. CESARZOWEJ MARYI FEDOROWNY. Senator i honorowy opiekun rady opiekuńczej sanktpetersburskiej Szczulepow.

D. 4 kwietnia. Rzeczywisty Radca Tajny Tatyszczew, w nagrodę gorliwości, okazanej przy zawarciu dodatkowej umowy 20 lutego (4 marca) r. b. do konwencji likwidacyjnych interesów Królestwa Polskiego z dworem Wiedeńskim; otrzymał order ś. Alexandra Newskiego z brylantami.

Rada Państwa utwierdziła opinią Rządzącego Senatu, pozwalając na mocy ukazu 1714 d. 25 marca, Hrabemu Steinbok, jedynemu dziedzicowi spadku po bezpotomnym wuju jego, brygadyrze Hrabu Fermor, przybrać herb i nazwisko Fermor, na co nastąpiło Naywyższe zezwolenie d. 15 lutego 1825.

Rada Państwa na Departamencie spraw cywilnych i duchownych i na ogólném Zebraniu utwierdziła opinią ogólnego Zebrania Rządzącego Senatu St. Petersburgskich Departamentów: 1) Małoletniemu Krzysztofowi Kupryanowi, którego pradziad, dziad i ociec, mieli osobiste szlachectwo, będąc w rangach ober-oficerskich, na mocy szlacheckiego dyplomu rozdziału 92 § 20, rzeczywiste szlachectwo. 2) Kollegialnemu assesorowi Gabryelowi Ratiejew, którego imię znajduje się w rejestrze Xiążąt Gruzjińskich, utwierdzonym przez traktat zawarty między Rosyją i Carem Herakliuszem 1783 roku, przyznano tytuł Xiążęcy na mocy przedstawienia głównie zarządzającego Georgia, jenerala infanteryi Jermolowa. 3) Ormianin, Nikita Kalustow, na mocy dyplomu Cara Gruzjińskiego Herakliusza, stryjowi jego Awerowi Kalustow 1785 danego, 1821 d. 24 marca Naywyżey utwierdzonego, w którym starożytne szlachectwo przyznane, prosił o rozciągnięcie tego prawa na rodzonych jego synowców, Nikitę, Jana, Dawida, Symona, Stefana, Pawła, Piotra, dzieci Makarego Kalussowa, na co nastąpiło Naywyższe zezwolenie d. 16 lutego 1825.

Podług raportu naczelnika fabryk kolywano-woskresieńskich, d. 28 stycznia r. t. około północy w kopalniach zyrenowskich dało się uczuć trzęsienie ziemi, z wielkim łoskotem, w kierunku ze wschodu na zachód. Wstrząśnienie tak było mocne, iż się budowy kołysały. (J. d. S. P.).

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 5 maja.

(z Kuryera Warszawskiego).

J.W. Baron Morenheim, Rzeczywisty Radca Stanu, Szambelan J. C. K. M. po długim pobycie w Berlinie, nocą wczorayszej wrócił do Warszawy.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu ogłosiła stan funduszu stowarzyszenia emerytalnego, Dekretem NAYJAŚNIEYSZEGO PANA z d. 24 lutego 1824 ustanowionego, którego rezultat z roku zeszłego jest następujący: przychód uczynił netto zł. 459,704 gr. 3. Wydatek wynosił zł. 20,944 gr. 8. Remanent na rok 1825 zł. 438,759 gr. 25. A to prócz zaległości, która jeszcze w kwocie zł. 35,571 do odebrania pozostała.

Towarzystwo Królewsko-Warszawskie Przyjaciół Nauk odbędzie posiedzenie publiczne d. 5 maja.

Gazety zagraniczne donoszą o nadzwyczajnych talentach młodych artystów muzycznych, Lista i Stebera; mto i nam donieść o naszym rodaku dopiero 8my rok życia zaczynającym, który wczorą w teatrze narodowym, pierwszy raz publicznie, okazał swą zdatność muzyczną. Jest to Antoni Leskiewicz: grał jako amator Rondo Humla na fortepianie, i otrzymał od wszystkich słuchaczy rzesiste długo trwające i kilkakroć wznawiane oklaski. Grał czysto, z uczuciem, i można rzecz śmiało, że połowę obecnych zachwycił, a wszystkich zajął.

Wyszedł z druku, nakładem Kom. Rządu. W. R. i O. P. przekład z francuzkiego znamienitych zalet dziejka: Uczeń chrześcijański.

Wyszło w drukarni N. Glucksberga, dzieło pod tytułem: Fortyfikacya polowa, przez F. Mecciszewskiego, półkownika inżynierów etc.

W handlu A. Dal Frozzo znajduje się dzieło przez profesora Kolberga, podług Lehmona wydane: Teorya rysowania gór.

W menażeryi PP. van Aken i Martin, która już tyle uwagi godności przedstawiła Warszawie, w dniu wczorayszym, między godziną 6 a 7 zrana, Kazuar właściwy, czarny, (Casuarus galeatus) zniósł jedno jaje. Zdarzenie to na tem większą uwagę zasługuje, iż w rzeczonyj menażeryi utrzymuje się jedno tylko, jak wiadomo, indywiduum tego ptaka. Zład właśnie pochodzić się zdaje, iż ani kształt, ani kolor rzeczonyj jaja, nie zgadza się z temi, które do nas z Afryki przywożą. Gdy bowiem tamte są gryszańcowo zielone z powierzchnią chropawą, to jest zupełnie gładkie, ma kolor prawie siarczysty, a kształt walcowaty. Ciekawi codziennie jaje to oglądać mogą w menażeryi i porównać z dawniej zniesionemi jajami strusia nowo hollenderskiego, z których ostatnich jedno właściciel razem z terazniejszyem ukazując.

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 22 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej).

N. Cesarz Jmó w towarzystwie Arcy-Xięcia Raynerego, Vice-Króla Królestwa Lombardzko-Weneckiego, brata swego, i Arcy-Xięcia Franciszka Karola, syna swego, przybył d. 12 b. m. do Udine, gdzie myśli bawić do d. 16 b. m., a potem udać się w dalszą podróż przez Ceneda i Belluno

do Ampezzo, dla obejrzenia nowego gościńca, łączącego kraje włoskie tego Monarchy z niemieckimi.

Nuncyusz apostolski *Ostini* i Pan *Favriz* sprawujący interessa Xięstwa Lukieskiego, tudzież jenerał jazdy *Sommariva*, wyjechali ztąd d. 16 b. m. do *Medyolanu*, dokąd d. 18 t. m. udał się także P. *Wellesley*, poseł angielski przy dworze naszym.

PRUSSY.

Berlin d. 26 kwietnia
(z *Gazety Warszawskiej*).

Słychać, iż jenerał porucznik *Zastrow*, dawniej poseł przy dworze bawarskim, a teraz namiestnik Królewski w *Neufchatel*, uda się, jako nadzwyczajny poseł Monarchy naszego, na koronację Króla Jmci Francuzkiego do *Rheims*. Wezwano kilku młodych hrabiów i szlachty, aby mu w tej podróży towarzyszyli.

W Szląsku wzrasta się handel płótnem za granicę. Z powodu zmniejszonego w Anglii cła od cynku, zamowiono go już w rzeczoney prowincyi przeszło 70,000 cetnarów, z podwyższeniem ceny do 7 talarów za cetnar. W roku zeszłym wywieziono przez *Wrocław* 267,400 cetnarów cynku, których wartość wynosiła milion 500,000 talarów; lecz po części był zagraniczny, nie krajowy.

ANGLIA.

Londyn dnia 16 kwietnia.
(z *Gazety Warszawskiej*).

Oba Xiążęta Brunświcy przybyli d. 12 b. m. z *Calais* do *Douvres*, a nazajutrz do tutejszey stolicy.

Dnia 12 b. m. odprawiło się znowu zgromadzenie parafialne w części miasta *Londynu*, zwanej *Spitafields*, i po burzliwych obradach, w czasie których przyszło nawet do bitwy, uchwalono podać Parlamentowi petycją przeciwko nadaniu swobód katolikom.

Oba największe miasta handlowe angielskie, *Londyn* i *Liverpool*, podały już mocne prośby o odmianę dotychczasowych praw zbożowych; za ich przykładem poszły miasta rękodzielnicze *Leeds* i *Manchester*. Dnia 14 b. m. uchwalono podobnąż prośbę na licznem zgromadzeniu obywateli w *Newcastle*.

W tych dniach odprawiła się w wydziale spraw zagranicznych rada gabinetowa, zwołana przez hrabiego *Bathurst*, ministra osad. Byli na niej wszyscy ministrowie, oprócz hrabiego *Westmoreland* i Pana *Canning*. Trwała od godziny zgiey do 5tej po południu.

W miesiącu wrześniu r. z. wybuchnęły rozruchy na wyspach sandwiskich. Syn ministra *Pit-ta*, usunawszy syna nieboszczyka Króla, imieniem *Tamara*, ogarnął wielkorządztwo w *Atoy*, czém rozgniewany *Tamara* zastrzelił jednego z poufalców ministra, a ztąd powstał bunt. *Tamara* musiał uciekać, i 1000 ludzi sprowadzono z *Owohee*, dla uśmierzenia rozruchów.

Bezzasadną jest wiadomość, jakoby wyspy filipińskie ogłosiły się niepodległemi. Gdy kapitan *Sweet* wypływał d. 6 grudnia z *Manilli*, panowała tam zupełna spokojność.

Traktat handlowy między rzecząpospolitą Kolumbijską i Zjednoczonymi Stanami północney Ameryki, został zawarty na lat 12.

Gazety kolumbijskie utyskują na wysokie cło, które rząd tameczny ustanowił, i twierdzą, iż przez to wzrasta się przemycanie towarów, ze szkodą skarbu.

Trzy prowincye *Kordova*, *Mendoza* i *Sant-jago del Estro*, należące do rzeczypospolitey Buenos-Ayreskiej, które z początku nie chciały wysłać deputowanych na kongres, uległy, i deputowani ich przybyli do stolicy kraju. Kongres ten zajmował się urządzeniem swoich obrad i wewnętrznymi interesami.

Kongres meksykański ukończył się d. 24 grudnia ze zwyczajnymi uroczystościami. Ostatnia sesya trwała bardzo długo, bo do godziny 3ciey zra-

na: Dano prezydentowi nieograniczoną prawie władzę, co wielkie wrażenie na umysłach w *Meksyku* uczyniło. Rozmaite są zdania o powodach do tego; niektórzy przypisują to podeyrzanemu postępowaniu jenerała *Santona* w prowincyi *Yucatan*.

Od niejakiego czasu, a zwłaszcza wczora, podano mnóstwo prośb obu Izbowi Parlamentu, za i przeciw nadaniu swobód katolikom.

FRANCYA.

Paryż dnia 19 kwietnia.
(z *Gazety Warszawskiej*).

Dzień 29 maja, w którym ma się odprawić koronacja terażniejszego Króla, był także niegdyś dniem koronacyi *Filipa VI*, *Walezyusza*.

Zapewniają, iż Król nasz, idąc za przykładem Monarchów Austryackiego i Niderlandzkiego, co tydzień dawać będzie publiczne wystuchanie, na którym każdy ma mieć przystęp do niego. Mówią oraz, iż po koronacyi, korespondencye ludzi uczonych i uczonych towarzystw we Francyi, będą wolne od opłaty pocztowej; lecz nie mają być pieczętowane.

Dnia 16 b. m. towarzystwo moralności chrześcijańskiej, odprawiło tu rózne swoje publiczne posiedzenie pod przewodnictwem Xięcia *Brogli*. Przyznano nagrodę dwóm nadesłanym pismom o grach publicznych; autorem jednego z nich jest adwokat *Vivien* w *Amiens*, a drugiego Pan *Guideme* w *Paryżu*. Pan *Keratry* oświadczył przy tej sposobności, iż dnia 15 kwietnia odbyło się ciągnięcie ostatniej loteryi lordyńskiej, i że odtąd loterya ustaje zupełnie w Anglii; twierdził, iż naśladowanie tego przykładu jest bardzo pożądanem. W ciągu posiedzenia, pewna dama zagraniczna, uniesiona czytaniem rozprawami, powstała z krzesła i miała przemowę do zgromadzenia w języku angielskim. Okazało się potem, iż dama ta, nazywa się *Elżbieta Walker*, jest członkiem religijnego towarzystwa Kwaków w *Londynie*, i przybyła do Francyi dla obejrzenia więzień, a ztąd uda się do Ameryki. Mowę jej przyjęto z oklaskami.

Zmarły Xiąże *Richelieu*, podarował kilka owiec astrachańskich do menażeryi ogrodu królewskiego. Niedawno dozorca, przez nieuwagę nie zamknął bramy parkanu, owce wyszły w nocy, i udużyły je psy z *Newfoundland*, strzegące wejścia do ogrodu. Trudno będzie nagrodzić tę stratę.

Przed kilku laty jenerał *Bernard* rozkrzewił pieprz w osadzie naszey *Cayenne*. Staraniem jego winna będzie Francya, iż nadal ilość pieprzu ztamtąd wystarczy na potrzeby krajowe. Już przeszło 30,000 krzewów wyda wkrótce owoc, którego będzie można wywieźć blisko 2500 cetnarów.

Dnia 16 b. m. przeczytano prośbę kommissyi, trudniący się kupnem zamku *Chambord*, która żąda, aby, oprócz miliona 662,789 franków na kupno wspomnionego zamku, uchwalono jeszcze potrzebną sumę na kupienie lasów w *Blois*, *Russy*, i *Boulogne*. Prośbę tę odesłano do prezesa rady ministrów.

— Dnia 21. —

Król Jmć przewodniczył wczora na radzie ministrów, na której był także *Delfin*; pracował potem Monarcha z ministrem domu królewskiego.

Xiąże panujący *Reus-Greitz* odwiedził onegdaj Króla Jmci.

Xiąże Sasko-Koburgski, *Leopold*, wyjechał ztąd do Anglii.

Okręt *la Gabrielle*, na którym znajdowały się konie i inne zwierzęta, posłane w podarunku Królowi Jmci przez Deja tunetańskiego, utonął na morzu podczas burzy; uratowano tylko 6 wielbłądów i 2 strusiów. Zamiast utonionych zwierząt, chce Dey przysłać równą liczbę koni i t. d. Słychać, iż zalecił posłowi swemu, aby prosił o przysłanie jakiego inżyniera francuzkiego, któryby mógł zając się potrzebnymi naprawami i robotami w porcie *la Goulette*.

Koronacya Karola X (pisze dziennik *Gwiazda*), odprawi się niezawodnie d. 29 maja. Kapeła królewska i straż bokowa, odebrały rozkaz przysposobienia się do wyjazdu d. 24 maja. Pewną także zdaje się rzeczą, iż Monarcha uda się d. 5 maja do *St. Cloud*, i tam zabawi aż do wyjazdu do *Rheims*.

P. Lamb, mianowany posłem angielskim przy dworze madryckim, sposobi się do wyjazdu, co dowodzi, iż bezzasadna była pogłoska o mniemaném poróżnieniu między obu mocarstwami. Służący, konie i t. d. miały wypłynąć z Londynu. Sam zaś poseł wkrótce uda się w drogę, i niejaki czas zabawi w tutejszey stolicy.

Xiążę Metternich wyjechał ztąd onegdaj do Marsylii.

Czytamy w dzienniku *Gwiazda*, iż młody Lucyan Murat, który (jak dawniej doniesiono) został uwięziony przez jenerała O'Connel w Hiszpanii, i w zamku *Algeiras* osadzony, otrzymał teraz wolność, za wstawieniem się posła Zjednoczonych Stanów północney Ameryki, który zaręczył, iż wspomniany młodzieniec nigdy nie postanie w Hiszpanii i Królestwie Neapolitańskiem, i że bez zwłoki uda się do *Filadelfii*.

Izba Parów, w dniach 18 i 19 b. m. przyjęła 21 początkowych artykułów projektu do prawa, względem wynagrodzenia emigrantów. Odmieniono tylko pierwszy artykuł przez dodanie, iż kraj winien dać takowe wynagrodzenie. Dnia 20 b. m. przyjęła Izba artykuły 22gi i 23ci wspomnionego projektu, z odmianą 25go artykułu w tym sposobie, iż wynagrodzenie zapewnia się także dzieciom francuzek, których oyciec był wprawdzie cudzoziemcem, lecz potem został obywatelem francuzkim. Nazajutrz przyjęła Izba cały projekt do prawa większością 159 kresek przeciw 63.

Izba Deputowanych, na sessyach d. 18 i 19 b. m. zajęła się projektem do prawa względem szkół dla lekarzy drugiej klasy. We Francyi są dwie klasy lekarzy: do pierwszej należą doktorowie medycyny, którzy biorą naukę w uniwersytetach; do drugiej zaś tak zwani urzędnicy zdrowia, którzy kilka lat sposobią się pod kierunkiem lekarza, a potem nie bardzo ścisły examen odprawivszy, otrzymują pozwolenie praktykowania. Według wspomnionego projektu, mają być utworzone szkoły dla takich lekarzy. Strona opozycyjna chciała, aby tę klasę lekarzy znieść zupełnie, twierdząc, iż nie ma dwóch klas osób chorych. Inni zaś pragnęli ją utrzymać, szczególnie na prowincyi: nauka bowiem w uniwersytetach i patent nie mało kosztują, i trudno byłoby znaleźć ludzi, którzyby ponosili ten wydatek, aby potem praktykowali na wsi. Zniesienie tey klasy lekarzy pozbawiłoby mieszkańców wiejskich wszelkiey pomocy lekarskiej. W rzeszonych szkołach mają się także sposobić aptekarze drugiej klasy i akuszerki. Dnia 20 b. m. odbywały się dalsze obrady względem tego projektu.

HISZPANIA.

Madryt d. 9 kwietnia.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Xiążę Villahermosa: nietylko uda się do *Rheims* w znaczeniu nadzwyczajnego posła naszego na koronacyę Króla Jmci Karola X, lecz oraz oheymie w *Paryżu* urząd posła przy dworze tamiecznym, a Hrabia Puebla wyjedzie ztamtąd do *Neapolu*.

P. Ugarte, o którym mówiono, że już wyjechał do *Turynu*, bawi jeszcze w tutejszey stolicy. Przejechał się tylko w podróznym pojeździe, a ztąd rozgłoszono, iż udał się do przeznaczonego miejsca. W domu jego, częścicy niż dawniej, zgromadzają się posłowie zagraniczni i ministrowie krajowi. Zdaje się atoli, iż po wyjeździe dworu do *Aranjuez*, uda się wkrótce do *Turynu*. Xiążę *Infantado* posiada największe względy u Monarchy.

Wyrok na byłych urzędników municypalności tutejszey przywodzi się do skutku, tak, iż skazanym na wygnanie pozwolono tylko 48 godzin na urządzenie domowych interessów.

Onegdaj przybył tu goniec z Londynu od Pana Ribacoba, i przywiózł wiadomość, iż zniknęła wszelka nadzieja zaciągnięcia pożyczki w Londynie pod warunkami, które rząd nasz podał.

Od granic hiszpańskich dnia 12 kwietnia.

(z teyże gazety.)

Donoszą z *Barcellona* pod d. 3 b. m., iż jenerał porucznik *Reiset* otrzymał rozkaz oddania twierdz *Santona* i *Hostalrich* władzom hiszpańskim. Nie wiadomo jeszcze, kiedy to nastąpi; lecz już urządzono ustąpienie woyska francuzkiego. 10ty półk piechoty wróci do Francyi, a w Katalonii będą tylko osady francuzkie w *Barcellona* i *Figuieras*.

Listy z *Saragossy* (pisze jeden z dzienników francuzkich) wyrażają, iż osada hiszpańska w *Jago* wzbrania się ciągle wydać tey twierdzy francuzom.

TURCYA.

Stambuł dnia 26 marca.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Rząd Turecki jest w wielkim kłopotcie. Pogłoski o tajnych układach między Anglikami i Grekami trwożą bardzo Dywan. Grecy dostają coraz więcej pieniędzy, które otwarcie przychodzą z wysp Jońskich. Nie przestają Anglicy na samym wsparciu pieniężnym; piechota grecka otrzymała wyborne karabiny z fabryk angielskich; sprowadzono także do *Napoli di Romania* karabiny z fabryk leodyyskich. W ogólności rząd Grecki uzbroił zupełnie tey zimy 20,000 żołnierzy swoich; powiększył oraz artylleryą 80 działami polowemi. Artylleryą tą dowodzą officerowie francuzcy i angielscy. Przeciwnie w *Stambule* panuje największe nieukontentowanie z przymuszonego biegu papierowych pieniędzy, i złego gatunku srebrnych pieniędzy.

Kapitan Basza wypłynę ztąd wkrótce ku brzegom Morei. *Ibrahim* Basza, o którym mylnie rozgłoszono, jakoby udał się do Egiptu, wysadził d. 22 lutego woysko pod *Modon* i *Coron*, zajął *Novarin* i *Calamata*, i dał odsiecz oblężoney twierdzy *Patras*. Wieść o powrocie jego do *Alexandryi* ztąd zapewne pochodziła, iż burza zapędziła kilka okrętów jego do Egiptu. *Odyseusz* jest ciągle nieczynnym; lecz nie przyłączył się do turków.

Zdaje się (pisze niemiecka *Powszechna Gazeta*), iż Dywan usiłuje koniecznie zrzucić jaki pomysły dla Porty wypadek; tak przynajmniey okazują układy, zawarte z *Ibrahimem* baszą, którego rozkazom podlegać mają wszyscy baszowie, wysłani lądem przeciwko Morei. Dla uniknienia wszelkich nieporozumień z kapitanem baszą, któremu *Ibrahim* basza niechce podlegać. Pierwszy nie uda się zapewne do Morei, lecz tylko do *Negrepontu* lub *Archipelagu*. Powszechna uwaga zwrócona jest teraz na Moreę, gdzie wypadek kampanii będzie stanowczym.

Od granic Tureckich d. 8 kwietnia.

Xiążę Maurokordato przybył d. 7 lutego do *Napoli di Romania*. Obecność jego w stolicy rządu obiecuje dobre skutki. Tegoż dnia przybył tam okręt pod banderą angielską i przywiózł drugą ratę pożyczki pieniężney, zaciągnioney w Londynie.

Listy z nadbrzeżów morza Jońskiego wzmiankują o wypadkach wojennych, względem których nie ma jeszcze dokładnych wiadomości. Dodają oraz, iż Porta zdołała zaspokoić baszę Egiptu, a przynajmniey flotta i woysko jego działać będą w następującej kampanii, i otrzymają nawet posiłki. *Ibrahim* basza zajął się mocno wylądowaniem do *Morei*, którą uważać można za część miejsca działań wojennych tureckich. Wylądowanie to ma mieć związek z poruszeniem woyska w Tessalii, i wtenczas nastąpi, kiedy rzeszone woysko posu-

nie się do północnej granicy Peloponezu. *Reszyl* basza odebrał rozkaz, aby jak najprędzej różnymi oddziałami posunął się do zatoki Lepantskiej i międzymorza Korynckiego. Korpus wojska, który wsiadł na flotę turecką, ma wylądować na wschodniej stronie Peloponezu, a tym sposobem uderzy się razem ze trzech stron na Moreę. Rząd grecki, wiedząc dokładnie o tych wszystkich zamysłach, używa potrzebnych środków dla ich zniweczenia. Admirał *Miaulis* daje bacność na flotę *Ibrahima*; liczny korpus wojska stoi na północnej granicy Peloponezu; wszystko jest w ruchu. Inny korpus zasłania południową Moreę; wyprawę do *Negreponu* znowu na późniejszy czas odłożono; w *Etolii*, a zwłaszcza w twierdzach tamczyhych, przysposobiono się do obrony.

Flotta Egipska wysadziła pod *Modon* 12 lub 15,000 wojska, które zaraz uderzyło na *Novarino*. Podług twierdzenia greków, muzułmani zostali odpartymi, i odtąd stoją nieczynnie pod *Modon*. Tymczasem na wyspach *Rhodus* i *Kandyi* zbiera się świeże wojsko dla wzmocnienia tego, które wylądowało. W *Alexandryi* czynią się także wielkie uzbrajania.

Listy z *Tryestu* donoszą, iż flotta grecka, podzielona na kilka części, znajduje się na Archipelagu, i stoczyła już kilka pomysłnych bitew z okrętami tureckimi i egipskimi. Znaczniejsza bitwa miała zysać między eskadrą turecką, która wypłynęła z *Suda* dla uwolnienia twierdzy *Patras* od zamknięcia, i oddziałem floty greckiej.

Gazeta smyrneńska, *Dostrzegacz Wschodni*, z dnia 18 marca zawiera następujące wiadomości: Z *Milo* 13 marca: „Dowiadujemy się, iż muzułmani z wyprawy egipskiej, przybywszy do Morei, uderzyli zaraz na *Novarino*, i opanowali. Tak przynajmniej mówią tu z różnemi szczegółami, które zdają się potwierdzać ten wypadek, lubo, podług dawnego zwyczaju, rozchodzą się także pogłoski niepomyślne dla Turków; mało jednak Greków daje im wiary.“

Z *Syra* 10 marca: „Mamy doniesienie, iż *Ibrahim* basza wysadził d. 22 lutego wojsko swoje w *Modon*, i natychmiast opanował *Novarino* i *Calamata*. Grecy tutajsi zaprzeczają wprawdzie tę wiadomość; lecz aż do ostatniej chwili ludzi się będą. Drugi oddział floty *Ibrahima* wypłynął d. 4 marca z *Krety*, i 6 do 7 tysięcy wojska wysadził w Morei.“

— Dnia 9. —

List z *Zante* pod d. 8 marca zawiera co następuje: „Osada twierdzy *Modon* nie chciała wpuścić 3 lub 4 tysięcy wojska, które *Ibrahim* basza wysadził w tamocznej okolicy, a to pod pozorem, iż wojsko to nie okazuje żadnego w tej mierze firmanu od W. Sultana, a prawdziwie dla tego, iż samej osadzie brakowało żywności. Musiał więc *Ibrahim* kazać wojsku swemu stanąć obozem za twierdzą. Jenerał grecki *Goura*, będąc w *Arkadyi*, dowiedział się o ciągnięciu Turków ku *Patras*; ukrył się za wawozem, przez który trzeba było przechodzić nieprzyjacielowi. Gdy Turcy tam przybyli, uderzył na nich raptem *Goura* z korpusem 1000 ludzi, i zupełnie poraził. Zostawili Turcy 170 zabitych na pobojowisku; utracili oraz 60 jeńców, 13 dział polowych i znaczną ilość potrzeb wojennych. *Vasso* wszedł w 5000 wojska do *Novarino*. Brat *Sahiniego* został dowódcą na miejscu pewnego cefalończyka, który, obwiniony o zdradę, został okuty w kajdany. Eskadra grecka wypłynęła d. 10 b. m. Waleczny kapitan angielski *Hamilton* miał wyrzucić idryotom opieszalność. Prezes *Jerzy Conduriotti* znajduje się z 12,000 wojska pod *Patras*. Dnia 18 lutego Grecy odnieśli zwycięstwo pod *Coron*.“

W więzieniu na wyspie *Idryi* siedzi 18 buntowników wraz z *Kolokotronim*. Znana bohaterka *Bobelina* jest uwięziona w *Argos*.

Od granic włoskich dnia 7 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dnia 2 b. m. Arcy-Biskup ochrzcił we *Florencyi* nowo narodzoną córkę Wielkich Xięstwa Toskańskich, W. Xiężna, wdowa, trzymała ją do chrztu imieniem Króla Jmci Saskiego. Dano jej imię *Augusta Ferdynanda Ludwika Marya Joanna Józefa*.

Dnia 26 marca Oyciec S. udał się sam z największą wspaniałością do Bazyliki S. Piotra w *Rzymie*, dla rozdania zupełnych odpustów pielgrzymom, którzy przybyli na Jubileusz do Stolicy Chrześcijańskiego świata. 72 wybranych, z rozmaitych narodów, szło oddziałami po 12. Po mszy ś. wprowadzono ich do wielkiej sali *Klemensa VIII* w pałacu Watykańskim, i posadzono przy stole. Oyciec S. własnymi rękami podał im zupę, a usiadłszy wśród nich, iadł z nimi razem. Rozdał potem każdemu z nich koronę srebrną i medal z tegoż kruszcu. N. Królowa Sardynska, wdowa, jej dostojne córki, Xięstwo Lukiescy, obecni byli na tym tkliwym obrzędzie i wszystkich ceremoniach Wielkiego tygodnia.

Oyciec S. zawarł traktat z *Dejem Algierskim*, w skutku czego, korsarze algierscy szanować będą banderę Papieżką.

Lord *Burghersh*, poseł angielski przy dworze tokańskim, miał d. 28 marca uroczyste u Króla Jmci Neapolitańskiego wysłuchanie, na którym złożył list Monarchy swego z powinnowaniem wstąpienia na tron.

Coraż więcej przybywa z *Wiednia* do *Medyolanu* osób, należących do dworu N. Cesarza Jmci Austriackiego. Liczba Ministrów i pierwszych urzędników, którzy poprzedzą tego Monarchę lub za nim zjadą, będzie większa, a niżeli z początku mniemano. Wszystko oraz każe się spodziewać długiego pobytu dworu w *Medyolanie*. Widac z czynionych przysposobień, iż miasto to ujrzy kilku zagranicznych Monarchów w murach swoich. Spodziewany jest także w *Medyolanie* nadzwyczajny poseł, którego Król Jmci Hiszpański ma wysłać w szczególnych zleceniach do N. Cesarza Austriackiego. Wiadomość o nastąpić mającym przybyciu Arcy-Xięcia *Franciszka Karola* i małżonki jego razem z NN. Cesarstwem do *Medyolanu*, sprawiła tam powszechną radość, tém bardziej, iż medyolanozycyowie uważają go za przyszłego Vice Króla Królestwa Lombardzko-Weneckiego.

— Dnia 11. —

Xiążę *Salerno* z małżonką i rodziną swoją miał d. 9 b. m. wyjechać z *Neapolu*, i d. 11 b. m. przybyć do *Rzymu*, a ztamtąd d. 15 b. m. udać się do *Florencyi*. Król i Królowa Neapolitańscy wyjadą d. 11 b. m. ze stolicy swojej, d. 13 b. m. przybędą do *Rzymu*, a ztamtąd d. 17 b. m. udadzą się przez *Florencyę* do *Medyolanu*. Pojazdów dworskich, użytych do tej podróży jest 38.

Wielki Xiążę Toskański z powodu szczęśliwego pòłogu małżonki swojej, wyposażył d. 4 b. m. 360 ubogich panien, przeznaczając każdej po 20 talarów z kasy swojej; przebaczył oraz wszystkim zbiegom wojskowym i innym ludziom uwięzionym za małe wykroczenia.

W wielki piątek, w kościele Laterańskim w *Rzymie*, Kardynał *Zurla*, Jeneralny Wikaryusz, ochrzcił 4 żydów, a potem dał im Sakrament Bierzmowania. Znajdował się między nimi najstarszy Rabin z *Tripolis* z 16-letnim synem swoim. Oycem chrzestnym jego był Hrabia *Mikołaj Esterhazy*.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 28 kwietnia rubel srebrny 3 rub. 74 k., czer. zł. nowy 11 r. 75 k., imperyal 37 r. 40 kop.

Wilno dnia 29 kwietnia v. s. 1825 Roku.

2. Przez odezwę swoją do JW. Cywilnego Gubernatora przysłaną, Główny Rząd miasta Florencyi we Włoszech, czym wiadomo: iż zmarły dnia 13 maja 1823 roku w Wiedniu Graf Franciszek syn Stanisława Bandinelli, w testamencie swoim dnia 29 kwietnia 1823 roku sporządzonym, a dnia 13 maja tegoż samego r. ogłoszonym, w punkcie 16 między innymi zapisami ustanowił w tych słowach: „Na uniwersalnych sukcesorów całkowitego mojego pozostawionego, tu nielokowanego majątku i dóbr moich we Florencyi sytuowanych, wzywam Bandinellów w Litwie mieszkających, a mianowicie tych, którzy złożą dowody, iż są najbliższymi moimi krewnymi. Jeżeli zaś ci już poumierali lub też tej sukcesyi przyjąć niechcieli, w tym razie mieć chcę za sukcesorów moich, urodzonych Bandinellów w Sienie, we Włoszech mieszkających, a mianowicie tych, którzy podług praw i zwyczajów, najbliższe do pozostałości po mojej rodzinie, mieć będą prawo.“

A że Cesarz Królewski Trybunał w Wiedniu przez wyrok swój dnia 9 lipca 1823 roku przeznaczył termin do stawienia się rok jeden tygodni sześć i dni trzy, wszystkim tym, którzyby mieli mieć prawo do sukcesyi będącej w Wiedniu, ażeby tam przed Trybunałem przedstawili swoje stosowne pretensye, inaczej dziedzictwo przyznane będzie temu, który bliższości pokaże prawo.

Dla tego tenże Główny Rząd we Florencyi ogłasza: iż przez wyrok swój dnia 3 xbra 1823 roku zapadły, wskazał również termin rok jeden, tygodni sześć i dni trzy każdemu, ktoby okazał prawo najbliższe następstwa będącego we Florencyi Xięstwa Toskańskiego do spadku Pana Franciszka Bandinellogo, i żeby w tamtejszym Rządzie okazał stosowne dowody, inaczej po upłynionym terminie będzie postąpiono wedle prawa.

Podpisał { M. Nikolini Prezyd. Głównego Rządu we Florencyi.
Gherardini Pisarz tegoż Rządu.

2. W domu Wileńskiego Towarzystwa Dobroczyńności w sklepie ubogich znajduje się do przedania Zwierciadło ekranowe duże w mahoniowych ramach, żerandole stolikowe francuzkie z brązu, i inne rozmaite meble, które w każdym czasie widzieć i za pomierną nader cenę nabyć można.

2. Niżej podpisany fabrykant instrumentów ma honor Szanownej Publiczności donieść, że nowo zrobiony do przedania pantalon z mechaniką angielską, tonu najlepszego, na sześć oktaw w guście najnowszym, ktoby sobie życzył takowy nabyć znajdzie w domu W. Bukszy na ulicy Wileńskiej pod N. 408.

Carl' Johanzen.

Niżej podpisany zawiadamia Publiczność, iż folwark Narwidziszki ze wsią Werdakiem, w Pucie Trockim o mil 7 od Wilna położony, zawierający dymow gruntowych sześć, pusto-

szny jeden i katliczy jeden, a dusz męskich 32 i żeńskich 32, obszerności włok 25, z fundowym i włoczańskim zabudowaniem, z jeziorem na włok 4 wielkim przy samym folwarku będącym; grunta, las i łąki dobre, ograniczony przez Dekret kompromisarski, co do dziedzictwa pewny, gdyż Darem przez NAYJASNIEYSZEGO MONARCHY postąpiony. Jakowy folwark jest do sprzedania na wieczność za bardzo pomierną cenę. Ktoby więc życzył nabyć raczy zgłosić się do niżej podpisanego dziedzica tego folwarku, mieszkającego w domu Podgurskich na rogu Rudnickiej Ulicy, pod N. 1209.

Odstawny Gwardyi Kapitan Paweł Holeńszczew Kutuzow.

3. Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie liczącej się na nieświżskich żydach Matysie i Bencjanie Ginzburgach po części prowiantskiej należności do 10,000 rub. assygn., przeznaczono na sprzedaż z publicznego targu dwa ich domy, jeden murowany, a drugi drewniany z jedną murowaną ścianą, położone w miasteczku Nieświżu, ocenione 4,300 rub. assygn., z których wyliczono rocznego dochodu 250 rub. ass.; a zatem życzący kupić takowe domy zechcą przybyć do tego Rządu dla targow na terminy, od pierwszego wydrukowania ogłoszenia, które później w St. Petersburgskich albo Moskiewskich Gazetach nastąpi, 1szy za miesiąc, 2gi we dwa, a 3ci i ostateczny we trzy miesiące. Dnia 11 kwietnia 1825 r. Sowietnik Demjan Czerniajew.

Przybyły tu z Warszawy operator nacisków JPan Herszfeld, któren za pozwoleniem JEGO CESARZEWICZOWSKIEY WYSOKOSCI, ofiarował swoją pracę bezpłatnie dla żołnierzy, wyrzynaniem nacisków i różnego rodzaju narosli na nogach, donosi Szanownej Publiczności, że on może służyć Jej swą umiejętnością w następujących sposobach:

1) Wszelkie naciśki i nagniotki wyrzyna bez bólu i bez utraty krwi, tak, że więcey już niewyrosną.

2) Operuje wrosnięte paznogie bez żadnego bólu tak, że znówu swój właściwy wzrost dostają.

Zyczący mieć pomoc jego, mogą adresować się do niego, któren mieszka na Szklanney Ulicy w domu Gierszona Lury pod N. 226.

3. Excerpt oświadczenia z protokołu Sądowego Ziemskiego Brasł. w dacie poniżej wyrażoney zapisanego, pod pieczęcią urzędową Ziemską Brasławską w roku 1825 febr. 16 d. jest wydan.

Roku 1822 miesiąca augusta 23 dnia, na Sądach Ziemskich Ptu Brasł. stawając osobiście W. JPan Jan Papłowski Adwokat Brasł., o-

świadczenie poniżej wyrażające się, ku wpisaniu do protokołu Sądowego, podał, w tych słowach: Oświadczenie imieniem W. Izabelli Kwintówny Pisarz. Ziem. Ptu Brasł. czyni się w tem toku wydarzenia, iż zeszła Anna z Kwintów Zmiejowska Łowczyzna Wileńska, siostra żał. rodzona, wchodząc w szlubne związki za zeszłego Mikołaja Zmiejowskiego Łowczego Wileń. znaczną summę posagową, z wyprawą w dóm jego wniosła, któren prawdziwym przywiązaniem powodowany, przez dokument rezygnacyjny w roku 1796 gbra 26 dnia postanowiony, i w metrykach WW. X. Litt. przyznaniem stwierdzony, ziemne majątki Boratin i Fedorynki, ze wszystkimi attynencyami w Guber. Wołyń. położone, tudzież wszelki zbiór ruchomy, do własnictwa żony przeniósł, jakoż po zeyściu męża zeszła Anna z Kwintów Zmiejowska, prawnie wyż rzeczony fundusz zaposydowała, i ony jako bezpieczna aktorka dzierżała, w kolei za całym funduszem ruchomym, znaczny walor stanowiącym, na rezydencyą w dóm zeszłego Szczyta Kasztelana Brzeskie. Kawalera różnych orderów przeniosła się, i tam bez ostateczney woli testamentowej żyć zaprzestała, a tym porządkiem jako bezpotomna, całe swoje mienie prawnie posydowane, na żał. jako siostrę rodzoną, stosownie prawu artykułu 17 z Rozdziału 5 przeniosła, do której sukcesyi w roku 1812 obżał. Justyn i Bernard Zmiejowscy, nayprzód przypytawszy się, cały fundusz ruchomy, znaczny walor stanowiący, z rąk zeszłego Kasztelana Szczyta przyjęli, fundusz zaś ziemny, zeszły Michał Kukleński, za niejakaś tranzakcyą, jakoby w roku 1810 przez zeszłą Zmiejowską wydaną, żadnym przyznaniem nieutwierdzoną, nieprawnie zaposydował, a tą koleją cały fundusz siostry żał. przez obce ręce przechodząc, podstępnie z własnictwa naturalney sukcesorki wydarty został, wśród której operacyi, zaocznie nad obcym funduszem dopełnianey, żał. odlegle w powiecie Brasł. w Guber. Wileń., rezydując, ani o zgonie siostry rodzoney zeszłej Zmiejowskiej, ani też o obrótach zaocznych nad jej funduszem domierzanych, nie wiedziała, albowiem nieprawni przywłaszczyciele obłowem niesłusznym zajęci, o zgonie zeszłej Zmiejowskiej wedle prawnego zwyczaju zaawizować nie chcieli, poczem gdy o nieprawny zabor majątków ziemnych Boratina i Fedorynki przez successorów zeszłego Michała Kukleńskiego, zaposydowanych, spór z obżał. Zmiejowskimi wytoczył się, wówczas obżał. Zmiejowscy, chcąc siebie w dochodzeniu umocnić, pierwszykroć w roku 1814 w powiat Brasławski przybywszy, o zgonie Anny z Kwintów Zmiejowskiej siostry żałcey donieśli, w kolei wystawując szczupły spadek sukcesyi, ze złożonego Dokumentu przeświadczały, że obżałni Dulembowie rodzeni siostrzani żałcey, cały spadek na osobę obżałowanych Zmiejowskich przenieśli, a tym powodem żałca różnemi okolicznościami nieszczęścia dotknięta, nie będąc dla podeszłego wieku w stanie, w odległej Guber., procederu prowadzenia, podobnież przez dokument zrzeczny w roku 1814, lutego 2 dnia wydany, et eor. przed aktami Ziem. Ptu Brasław. przyznany, stopień sukcesyi z głowy zeszłej Zmiejowskiej spływającej, na osoby obżałnych Zmiejowskich przenieśli, nawzajem obżałni Zmiejowscy za odstępną pewną illość summy wy-

płacić obowiązali się, i lubo ten skutek zyscić Dokumentem oddzielnym zapewnili, jednakże dotychczas satysfakcyi nie czyniąc, do złożenia podstępnego procederu z obżałnemi Kukleńskimi powodem stali się, o zawodzie którego zaocznego procedowania, które wedle Konstytucyi 1726 żadney straty dla żałcey nie utwarza, i do którego processu nigdy żał. oczewisto podanym pozwym wcieloną nie była, na czém naysolenniejszy jurament ofiaruje, lubo dekretem oczewistym Ziem. Ptu Zytomir. w roku 1815 8bra 30 dnia ogłoszonym, tranzakcyą pod rokiem 1810 przez zeszłego Michała Kukleńskiego na majątki Boratin, i Fedorynek, od zeszłej Zmiejowskiej jako by zdobyta, jako nieprzyznana, i formy prawa nie nosząca, oraz w terminie aktami nie zasilona, zgodnie z prawem Art. 1 i 3 z Rozdziału 7, podniesieniu uległo, i lubo aktorstwo wyż rzeczonych dóbr do własnictwa prawnych successorów powrócono, wszakże drogą apellacyi Sąd Główny Guber. Wołyń. Departamentu Cywilnego, dekretem oczewistym w roku 1817 marca 21 dnia nastalym, naymniejszey definityi, względnie skutkow dekretu oczewistego Ziem. Ptu Zytomir. nie czyniąc, dwa dokumenta zrzeczne, pierwszy przez siostrzanów Dulembow, drugi przez żałującą na osoby Zmiejowskich wydane, podniósł i skasował, a tym powodem rescysią dopełniwszy, prawnych successorów do pierwszego stopnia zwrócił; po takim ustanowieniu sprawy obżałni Zmiejowscy, dobrowolnie wszelkie papiery wespol z oryginalnemi dokumentami zrzecznymi, do rąk żałcey zwrócić postanowili, jakowe papiery przez różne ręce przechodząc, za ledwo dopiero do żałcey oddane zostały, z których o wiadzionym procederze, i o skutkach jego pierwszykroć wiadomość powzięła, a gdy Sąd Główny Woł. przez dekret powyżey wymieniony, przyście obżał. Zmiejowskich w poszukiwaniu sukcesyi po zeszłej Zmiejowskiej, dla tego za nieważne poczytał, że dokument zrzeczny od żałcey wydany nie był poszlinowany, a zatem żał. jako prawdziwa sukcesorka, naturalnego własnictwa prawem wskazanego nie postradała, a tym porządkiem cały proceder zaocznie wiadziony, wedle zamiaru Konstytucyi 1726 roku dla żał. naymniejszego prejuditium nie odkrywa, a gdy pierwszykroć o dopełnionych obrótach jest zawiadomiona, przeto obżałnym Kukleńskim nie prawym posesorom Boratina i Fedorynek zapowiada, że ich czynność zaoczna, formy prawa nie nosząca, i na stratę sukcesorki udziałana, pod żadnym pozorem ustalać na dziedzictwie nie może, a jako nullo jure dóbr Boratina i Fedorynek w Gubernii Wołyńskiej położonych, są posesorami, obok czego, że z obżałowanymi Kukleńskimi, o majątki ziemne, a z obżałnymi Zmiejowskimi o zabraną ruchomość po zeszłej Zmiejowskiej pozostałą, czynić będzie prawem zapowiada, i na ten przedmiot niniejsze Oświadczenie dla wiadomości wszystkich stron przez Kuryera Lit. awizuje, w Protokule podpis taki. W imieniu Aktorki podpisuję Plenipotent Jan Papłoński Adwokat Brasławski.

Correctum Stanisław Raximowicz Ziem. Brasław. Regent.

Wolno drukować, świadczę Anzgary Małowski Ziem. Brasław. Prezydent.

5. ALEXANDER PIERWSZY IMPERATOR SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI KROL POLSKI etc. etc. etc.

Urodzony Józef Billewicz Marszałek b. pttu Rosyjskiego, pozywa przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział funduszu ś. p. Ignacego i Jana Billewiczow udeterminowany, w mieście Rosieniach exystujący, WW. Wincentego Jatowtta Sędziego b. Granicznego pttu Wileńskiego, Adama Montwilly Sędziego Gran. pttu Rosyjskiego, Xiędza Jakuba Omulskiego Kanonika Inlandzkiego Plebana Eyragolskiego, Teklę z Syriatowiczow Prez. Grodzką pttu Rosyjskiego matkę, Tomasza i Franciszka Synow Billewiczow, Joachima i Ewę z Terebyszow Rotmistrzow Rodzicow; Stanisława Assessora Syna Billewiczow, Floryana Miniatta Chorążego i jego wlewkobiercę Wincentego Zyckiego Podczaszyca, Xięcia Józefa Giedroycia Jenerała woyska Francuzkiego, Samuela Medekszy Podkomorzego Kowieńskiego, Teodora Medekszy i jego potomstwo, Antoninę Strażnikową matkę Wincentego syna, Teklę i Johannę córki Bialozorow/Sukcessorow ś. p. Kazimierza Bialozora Strażnika, Alexandra Gorskiego Sędziego Granicznego pttu Telszewskiego i Piotra Piłsudskiego Regenta Grodzgo pttu Rosyjskiego Opiekunow, Barbarę Billewiczównę Pisarzównę aktorkę, Wincentego Billewicza Sukcessorkę, Jerzego i samą z Jatowtow Bielawskich Szambelanow, Floryana Kupscia, oraz Starozakonnych Leyzera Nochimowicza Leyboszyca, Nisela Joselowicza Lakiernika, Lopera Jankielowicza Warnupskiego, Izraela Jankielowicza, oraz dalszych pretensorow i Debitorow zeszyłych ś. p. Ignacego i Jana Billewiczow mianowicie oto: ś. p. Ignacy Billewicz Podkomorzy pttu Rosyjskiego gdy żyć zaprzestał, samo ieden Jan Billewicz Jenerał wszelką jego pozostałość zapossydował, ciężar zatem długow Podkomorzego stał się ciężarem Jenerała, jako posiadającego po nim cały spadek, poczem skoro Jan Billewicz Jenerał przez śmierć dni życia ukończył, żalcy Józef Billewicz Marszałek podług prawa natury jako brat, a ztąd niedysputowany sukcesor, nietykając się zeszyłych Ignacego Podkomorzego, Jana Jenerała Billewiczow funduszu, zaraz przez oświadczenie 1816 r. marca 30 w Ziemstwie pttu Rosyjskiego uczynione, na satysfakcyę dla Kredytorow, (w rzędzie których i sam dość jest ważnym) oddał, z kolei na instancyę żalcego Deltora Sąd Główny Littko Wileński 2go Departamentu 1818 r. 7bra 24 determinując na ich fundusze konkurs, sprawę tę ze wszystkimi do niniejszego konkursu wpływającymi osobami przed Sąd Ziemi pttu Rosyjskiego odesłał, gdzie 1819 r. maja 8 jeden, 1821 r. apryla 22 drugi, 1825 r. marca 17 trzeci, akcessoryjne już zapadły Dekrety. Żalcy Deltor w moc dowodow pisma, mając do tego funduszu na Taxę i Exdywizyę oświadczonego kilkakroć tysięcy złotych Polsk. czystey pretensyi, celem więc otrzymania satysfakcyi, powołując wszystkich ś. p. Ignacego Podkomorzego Jana Jenerała Billewiczow do iednoczasowey rozprawy Kredytorow pozywa oraz Debitorow jako to: obżalnych Xięcia Józefa Giedroycia Jenerała, Sukcessora ś. p. Romualda Giedroycia 1812 r. junii 24 złł Poll; 5,000. żyta purow 600. grochu purow 20, Jęczmienia purow 120. Teodora Medekszy i jego potomstwo 1812 r. junii 5, żyta purow 150. Samuela Medekszy Podkomorzego 1814 r. apr.

8 cz. złł. 80; sukcessorkę Wincentego Billewicza Pisarza, Barbarę Billewiczównę, jey Opiekunow Gorskiego Sędziego i Piłsudskiego Regenta oraz Bialozorow fundusz utrzymujących 1811 roku apryla 23 rub. sr. 3189; Jerzego Bielawskiego 1814 roku, 7bra 16 rubli sr. 420; Floryana Kupscia 1812 r. rub. sr. 75; tudzież obżalnych żydow Lopera Nochimowicza Leyboszyca 1810 rub. sr. 50 i złł. pol. 300. Nisela Joselowicza lakiernika 1813 r. 7bra 5 rub. sr. 538. Lopera Jankielowicza Warnupskiego 1808 apr. 23 złł. poll. 935. Izraela Jankielowicza 1808 r. junii 20 żyta purow 20, dla tychże zeszyłych Ignacego i Jana Billewiczow zawiniających, na rzecz żalcego Deltora i Kredytorow wyspecyfikowane należności z procentami i expensami prawnymi przysądzić, mimo wyroku Remissyynego Sądu Głównego, mimo oraz przewodzącego się konkursowego dzieła, gdy niektórzy pretensorowie w udzielnym porządku popierając swe stosunki, narażają na bezpotrzebne tłumaczenie się i wydatki, przeto ich penami ewokacyynemi ukarać, a także iżby nadal nieważyli się ewokować zastrzedz. Pretensye summowne żaligo Deltora na dowodach pisma oparte zreknoskować, w porządku wydzielenia schedy w Misiunach i ulokowania Kredytorow Podkomorzego wezwać. Amissyą na nieobawiających pretensye zapisać, wymiar ziemi w Misiunach Komornikom spełnić nakazać, gdy oraz dotąd nie uzupełniono inwentacyi oną ułatwić, i to wszystko cokolwiek rodzaj sprawy wymagać będzie udecydować.

Roku 1825 marca 24 dnia Woźny świadczę iż tego pozwu Edyktałnego kopie z Autentykiem zgodne z instancyi JW. Józefa Billewicza Marszałka b. pttu Rosyjskiego oczwisto WWJPP. Wincentemu Jatowtowi Sędziemu Gran. pttu Wileńskiego, Adamowi Montwillovi Sędziemu Gran. pttu Rosyjskiego, Tekli z Syriatowiczow Prezydentowey matce, Tomaszowi i Franciszkowi synom Billewiczom, Joachimowi i Ewie Rotmistrzom Rodzicom Stanisławowi Assesorowi Billewiczom w Rosieniach; Floryanowi Miniattowi i Wincentemu Zykiemu w Zyckiszkach. Xięciu Józefowi Giedroyciowi Jenerałowi woysk Francuzkich, oraz Medekszom w Bobcinie; Jerzemu Bielawskiemu Szambelanowi w Kieboyciach, Antoninie Strażnikowey, Wincentemu synowi, Tekli córce Bialozorow. Alexandrowi Gorskiemu Sędziemu Gran. pttu Telszewskiego, Piotrowi Piłsudskiemu Regentowi Opiekunom a Barbarze Billewiczównie Pisarzównie aktorce w Rosieniach, wszystkim w powiecie Rosyjskim popodałem, dalszym zaś jako pomieszkania niewiadomym do Drzwi Sądowych pttu Rosyjskiego przybiłem, i termin rozprawy przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział funduszu ś. p. Ignacego Podkomorzego Jana Jenerała Billewiczow udeterminowany w mieście Rosieniach exystujący zawiadomiłem.

Józef Iwanowski Woźny Sądowy pttu R. Roku 1825 miesiąca kwietnia 3go dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemi pttu Rosyjskiego stawając obecnie Woźny rellacyą podanego pozwu urzędowie zeznał.

Przyjąłem Teodor Juszkiewicz R. Z. P. R. Takowy Pozew Redakcyja Kuryera Litgo może przyjąć do druku Stanisław Olechnowicz Prezydent Z. R.

3. Z ogłoszonych przez Rząd CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego na licytacją folwarków, pozostaia jeszcze do wypuszczenia w dzierżawę folwarki, Gieranony, Mieżany i Koziany, na licytacją których naznaczają się nowe terminy w dniach 27, 28 i 29 terażniejszego kwietnia. Roku 1825 dnia 22 kwietnia.

Sekretarz Felix Mierzejewski:

2. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rosyą etc. etc.

Urodz. Heronim Chmielewski Sędzia Gran. powiatu Oszm. pozywa w skutek dekretu Sądu Główn. Lit. Wileń. 2go Departamentu w roku terażn 1825 mca februaryi 24 dnia zapadłego, przed Sąd Ziemski powiatu Oszmiańskiego na rok następny sto trojeckie do sprawy z Urodz. Antonim Michałowskim Sędzią Gran. tegoż ptu tyczącej się, Urodz. Józefa Tułowskiego mogącego być successorem po zesłym Józefacie Tułowskim, i innych wszelkiego imienia i nazwiska jako zaś nieznanych i niewiadomych, w prośbach a przysłuchanie się i uległość we wszystkich zapaść mającemu Dekretowi, oraz o to wszystko co tylko z prawa wypadać będzie.

Roku 1825 mca kwietnia 20 dnia Woźny niżej podpisany świadczę, iż tego pozwu kopią z autentykiem zgodną w sprawie WJP. Heronima Chmielewskiego Sędz. Gran. ptu Oszm. JP. Józefowi Tułowskiemu mogącemu być successorem po zesłym Józefacie Tułowskim i dalszym wszelkiego, imienia nazwiska i urzędu z miejsca pobytu i osiadłości niewiadomym do drzwi sądowych Ziemskich przed Sąd Ziem. ptu Oszm. na roczki następne sto Trojeckie do prawnego przypadnienia sprawy przybiłem.

Michał Arciszewski Woźny ptu Oszm.

Roku 1825 mca apryla 20 dnia przed aktami Ziem. ptu Oszm. stawając osobiscie Woźny w górze wyrażony, kwit swój relacyyny podanego pozwu ustnie zeznał.

Przyjąłem i że jest w aktach świadczę Witalis Raczkiewicz Rejent Ziem. ptu Oszm.

R. 1825 mca kwietnia 21 dnia iż takowa cytacja może być umieszczona w Gazecie Kuryera Litewskiego poświadczam. Sędzia Ziem. ptu Oszmiańskiego Justyn Czernicki.

3. Sąd Ziemski Brasławski, remissą Sądu Głównego Lit. Wil. 2go Departamentu na sprawę konkursową funduszu zesłego Teodora Waltera Radzcy Dworu przeznaczony, dekretem dnia 6 czerwca 1824 r. ogłoszonym; czyniąc satysfakcją kredytoróm tegoż Waltera między innymi, dla dzieci jego domierzył wydział na summach gotowych: z którego to rodzeństwa gdy się znajdują nieletni, ażeby zatem pełne lata mający, takowych summ nieściągali i nikomu onych niezawodzili do czasu prawami wskazanego, pod nieważnością wszystkich działań w tym przedmiocie zpełnić się mogących, Opieka Szlachecka ptu Wil. niniejszem zawiadamia. Roku 1825 kwietnia 22 dnia. W zastępstwie Marszałka, Prezydent Ziemski i Kawaler

(podpisano) Michał Sawicki.

Za zgodność: Sekretarz Szlachecki P. W. Zygmunt Siemaszko:

3 Niżej podpisany, wyprzedawszy kupcowi trzeciej gildii JPanu Dawidowi Dawacemu Cukiernię w Wilnie w domu Frohlanow pod N.

74 położonym utrzymywaną, od którego umowione pieniądze za Cukiernię spełna odebrawszy, mam honor Publiczność tuteyszą zawiadomić, i razem wezwać wszystkich jeżeli jacy byż mogą pretensorowie, aby do mnie z swemi pretensyami i dowodami nie zaś do JP. Dawacego jawili się. Nawzajem upraszam mych debitorów, ażeby raczyli jawić się z swemi należnościami do mnie mieszczącego dopiero w domu szpitalnym tak nazwanym, naprzeciwno poczty położonym. Datt w Wilnie 1825 roku apryla 25 dnia. Ulrich Boull.

3. Oświadczenie imieniem WJP. Apolonii Woyszwiłówny Chorąż. b. woysk Pol. w asystencyi Justyna Woyszwiły brata przyrodniego, z następnych pobudek czyni się: Felicjan Woyszwiłto Chor. b. woysk Pol. Oyciec żalcey schodząc z tego świata w r. 1824, prócz punktów Testamentowych własną ręką pisanych w r. 1817 maja 31 dnia, przez które wyiaśnił, iż po zesłej Anieli Goyżewskiej żonie swey a matce żalcey wziął w posagu w gotowym groszu złt. Pol. 11,500 a dając z swoich względów złt. Pol. 3,500 przeznaczył wogóle dla żalcey złt. Pol. 15,000 prócz garderoby i sprzętów, żadnego innego, jako przynajmniey twierdzi Maryanna Woyszwiłłowa 4ta żona zesłego Oycza, Testamentu i Opiekunów nie zostawił; a chociaż żalca Justyna Woyszwiły Brata, z pierwszego małżeństwa rodzącego się żądała mieć za Opiekuną, jednakże Dworzańska ptu Wilk. Opieka, żądanie takowe odmówiła, a za Opiekunów Jakóba Kiewlicza brata rodzónego Maryanny Woyszwiłłowej oraz dalszych osob dla teyże obżalney Maryanny Woyszwiłłowej przyjaźnych przeznaczyła, oco żalca zaniósła skargę do Sądu Lit. Głłgo Wilgo 2go Depart.. Nim więc otrzyma rezolucyą, tymczasem gdy Maryanna z Kiewliczow Woyszwiłłowa objawszy cały fundusz po Oyczu zaś. w majątku Pieniazkach wszelkie zapasy gospodarskie jako to: zboże i len w znaczney ilości od lat kilka zebrany, niemniey koni, bydło i co tylko w domu się znajduie wyprzedaje, a co większa, summy kapitalne u różnych osob na obligach będące, wspólnie z Opiekunami sćiągac na następne kontrakta przedsiębierze. Zatem żalca krok takowy obżał. Maryanny Woyszwiłłowej i Opiekunów manifestując, iżby Debitorowie zesłego Felicjana Woyszwiły Chor. b. woysk Pol. Oycza żalcey summ procentowych. i kapitalnych z powodu że żalca jako jedna tylko sukcesorka z drugiey żony zesłego Oycza pochodząca, a tym samym największy udział z massy pozostałej mieć powinna, do nastac mającey dodając dla żalcey oddzielną Opiekę nie oddawali, zastrzega, i gdyby każdego Debitora wiadomość doszła, przez trzykrotną Kuryera Littgo awizacyą ninieysze oświadczenie ogłasza. Datt. 1825 apryla 15 dnia.

Takowe oświadczenie jako proszony w imieniu WJ. Panny Apolonii Woyszwiłówny podpisuję Alexander Buszynski.

Roku 1825 mca apryla 16 dnia. Przed Aktami Grodzkimi ptu Wilengo stawając osobiscie WJP. Alexander Buszynski takowe oświadczenie do Protokółu wpisać podał i w onym własną ręką podpisał się Regent Andrzej Towiański.

Roku 1825 apryla 18 dnia. Takowe oświadczenie Redakcyja Kuryera Littgo do Gazety umieścić może. Świadczę Sędzia Grodz. Wilenski Antoni Pomarnacki.